

Tradiții și obiceiuri „Moșteniri din trecut”

Elevii claselor a VII-a au fost invitați să descopere evenimentele istorice, tendințele economice și culturale, realitatea în care au trăit bunicii lor. Fiecare dintre ei a adus în atenția colegilor povești de viață, obiecte și informații inedite care au ilustrat importanța modelelor culturale în viața oamenilor la un moment dat, dar și modul în care aceste modele sunt transmise de-a lungul generațiilor. Au construit punți spre trecut pentru a înțelege mai bine trecutul și prezentul, pentru a dobândi cunoștințe care să îi ajute să își creeze un viitor mai bun.

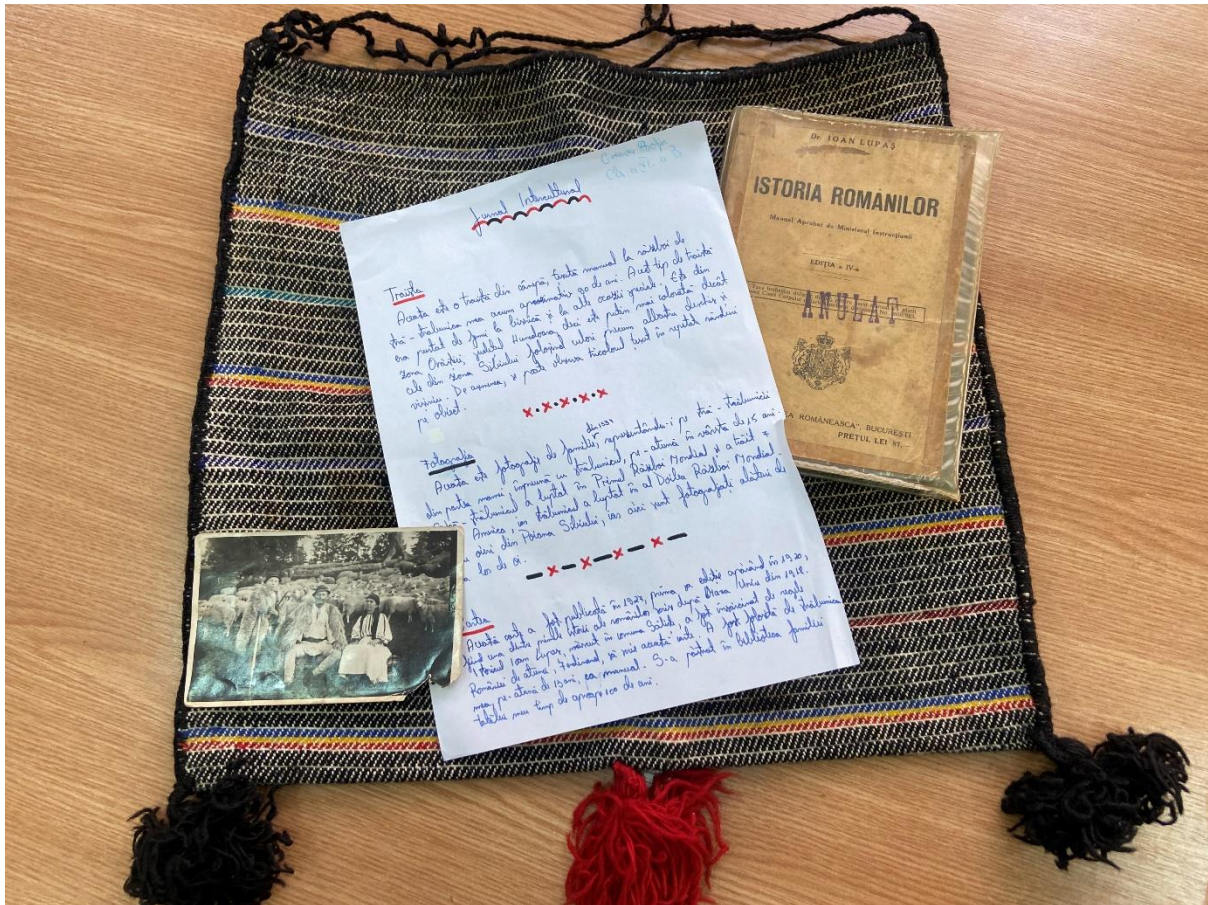

Inelul

Inelul este un obiect decorativ purtat în jurul unui deget, de regulă ca o bijuterie. În familia mea, inelul stră-străbunicii mele este un obiect foarte prețios. Are o piatră, mare, portocalie și este din aur. Istoria lui este surprinzătoare, acum mult timp stră-străbunicii mei l-au găsit în mare. De atunci, inelul acesta a fost considerat norocos și a fost dat din generație în generație.

De obicei se poartă în ziua nunții, ca să aducă noroc și iubire, în cuplu.

(Jones Rebecca, Jones Gabriella, Jones David)

Timbrele poștale

Mărcile poștale (denumite și timbre poștale) sunt imprimate, emise sau acceptate de administrația poștală a unui stat, de obicei dantelate și de dimensiuni mici, care sunt utilizate drept plată anticipată a unui serviciu poștal denumită francare. Din păcate, timbrele nu mai sunt la fel de utilizate cum erau pe vremea păinților sau bunicilor noștri deoarece acum nu se mai transmit la fel de multe scrisori prin poștă, tineretul preferând acum socializarea online. Totuși, există oameni pasionați care încă mai colecționează timbre. Este și cazul bunicului meu.

(Daina Natalia)

Ța românească

Prima parte a proiectului meu este despre Ța ardelenască. Aceasta se a fost cusută de mămăică de către Strabunica mea care a făcut-o pentru mama, iar mama mi-a dat-o mie când eram mai mică.

A fost cusută de mână, în anul 1982. Elementele componente ale ei sînt cămășă și poalele din pânză albă de lumbac, sort înșurub din postav, brațorii pe mîncăși și pe piept, resta din catifea și lăcni cu culorile tricolorului din mătase. Strabunica mea cosea silvic la ea timp de cinci săptămîni, în afara de duminică.

A doua parte a proiectului este despre cămășă țer se din Bistrita Nasaud pe care din permit-o de la bunică unei cunoscută.

Acesta, spre deosebire de cea ardelenască are detalii florale colorate. Aceasta a fost cusută în romă cu circa 25 de ani.

Batușușu Daina

Înapoi, în trecut

Fusul, folosit în trecut pentru a prelucra lâna este un proces în urma căruia rezultă ață. În prezent, acesta nu mai este folosit de multă lume.

Desagii, au fost folosiți cu mult timp în urmă pentru a transporta anumite produse. Aceștia se poziționau unul în față, iar celălalt în spate.

Era o zi ploioasă de primăvară. Daria se pregătea să plece către aeroport, de unde avea să zboare spre Germania, pentru a-și schimba viața. Considera că în țara ei natală, România, nu poți avea parte de o viață cu aventuri mărețe. Era în aeroport, când, a adormit.

Acum, era pe cu totul alt tărâm. Era într-o casă tradițională de la țară, pecum cea a bunicilor ei. Se uita în jur. Era înconjurată de obiecte vechi, fascinante, cum ar fi fusuri, costume populare, tolcer, desagii, sobede teracotă și multe altele. Toate o făceau să își amintească de poveștile pe care i le spunea bunica când era mică. Erau impresionante, dar trebuia să plece! Și totuși, pentru prima oară, nu voia. Daria ar fi vrut să rămână, câteva minute în plus, în casa bunicilor!

(Alexandra)

